

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

به قلم گرن گرین والد، ایون مک اسکیل، لاورا پویتراس
برگردان از: حمید بهشتی
۰۲ جولای ۲۰۱۳

ادوارد سنوډن : ترسی ندارم

مشخصات فردی: ادوارد سنوډن با افشاکری هائی که کرده است در تعیین مسیر آینده سهم گشته است. چرا او در مقابل نظامی که در خدمت آن بود اکنون به پا خاسته؟

ادوارد سنوډن احتمالاً هم تراز دانیل اِلسبرگ و براندلی مانینگ در مقام یکی از مهمترین موانع خطاکاری امریکا در تاریخ به ثبت خواهد رسید: هر چه باشد او اطلاعات سری اداره امنیت ملی امریکا (ان. اس. ا.) را که یکی از رازدارترین سازمان های جهان است به آگاهی همگان رسانده است.

اگرچه او هویت خویش را به خواست خودش آشکار نموده است، مرتب تأکید دارد قصد او این نبوده که افکار عمومی را به شخص خویش جلب نماید: «من مایل به جلب افکار عمومی به خود نیستم. شخص من نباید موضوع گردد، بلکه آنچه که دولت امریکا انجام می دهد.»

وی می گوید از عواقب تصمیم خود که هویتش را بر ملا نماید ترسی ندارد. بیم او فقط از این است که توجه عمومی از آنچه که افشاء نموده است منحرف گردد: من می دانم که گرایش رسانه ها بدین است که امور سیاسی را به اشخاص مربوط نمایند. و این را نیز می دانم که دولت مرا دیوگونه جلوه گر خواهد ساخت.

ترک زندگی شهروندی

او زندگی گذشته خویش را «بسیار مطلوب» ارزیابی می کند، سالانه ۲۰۰۰۰۰ دلار درآمد داشته، با معشوقه خویش در هاوایی زندگی می کرد. ترقی او تثبیت بود و به خانواده اش عشق می روزید. «من حاضرم همه اینها را قربانی کنم. زیرا با وجدان آرام نمی توانم بگذارم که دولت امریکا با دستگاه کنترل عظیمی که در خفا می سازد عرصه شخصی افراد، آزادی اینترنت و حقوق اساسی انسانها را در سراسر جهان نابود سازد.

قریب به ده سال سنودن برای دستگاه های جاسوسی امریکا کار کرده است. لذا او تکنولوژی پیشرفته ای را که در خدمت اداره امنیت ملی امریکا (ان. اس. ا.) و دولت امریکاست به خوبی می شناسد. او می داند برای آنها چقدر ساده است که محل زندگی او را بیابند. کارکنان ان. اس. ا. و مأموران سایر خدمات اطلاعاتی آن کشور دو بار به منزل او مراجعه کرده و با معشوق او نیز تماس گرفته اند.

سنودن ملاحظه کرده است که دولت او باما افساء کنندگان را با جدیت بی نظیری تعقیب می کند. به همین جهت نیز بر این نظر است که آنها هر چه از دستشان بر آید برای مجازات او خواهند کرد. با این حال به آرامی می گوید «من ترسی ندارم. این گزینش من است».

شاگرد متوسط مدرسه

او در طول چندین ساعت مصاحبه که با روزنامه نگاران گاردین داشته است فقط یک بار احساساتی می شود: هنگامی که بدین فکر می کند که تصمیم او برای خانواده اش چه عواقبی می تواند داشته باشد. بسیاری از خویشاوندان او در خدمت دولت امریکا می باشند. «فقط از این بیم دارم که عواقب آن برای خانواده ام چه باشد. زیرا از دست من برای کمک به آنها کاری ساخته نیست. این موضوع خواب را از من ربوده است.

دولت امریکا در گذشته عامل تهدیدی برای ارزشهای او نبود. او در آغاز در شهر الیزابت سیتی در کارولینای شمالی پرورش یافت. سپس خانواده او به ایالت «ماری لند» به نزدیکی های ساختمان مرکزی ان. اس. ا. در «فُرت مید» رفت. او خود را شاگرد مدرسه ممتازی قلمداد نمی کند. برای کسب نمرات مناسب و ورود به مدارج دانشگاهی در یکی از کالج های عمومی در «ماری لند» در یک دوره اینفورماتیک شرکت جسته اما آن را به اتمام نرساند. چندی بعد مدرک دیپلم برای تحصیلات عالی را در مدارسی نظیر اکابر به دست آورد.

او در سال ۲۰۰۳ به خدمت ارتش امریکا در آمد و به دوره آموزشی برای ورود به واحدهای ویژه رفت. همان اصولی را که او برای تصمیم اخیرش ذکر می کند، به عنوان انگیزه اصلی تصمیم آن زمانش که به سربازی روی آورد عنوان می کند: «من می خواستم در عراق بجنگم زیرا وظیفه انسانی خود می دانستم به انسان های دیگر کمک کنم تا آنها از ستم رها گردند.»

باور او به حقانیت این جنگ اما به زودی نابود گشت: «غالب مریبان ما به نظر می رسید بیش از همه در فکر کشتن اعراب بودند.» «قصدها این نبود که کسی کمک کنند.» وی را پس از آن که هر دو پایش در زمان آموزش نظامی شکسته شد، از خدمت ارتش کنار گذاشتند.

رفتن به ژنو برای خدمت در سازمان سیا

متعاقب آن اولین شغل او در اداره «ان. اس. ا.» بود. ابتداء به درباری برای یکی از مؤسسات مخفی این اداره در دانشگاه «ماری لند» گماشته شد. از آنجا وی به سازمان «سیا» رفت و در بخش امنیت تکنیک اطلاعات شروع به

کار کرد. درک او از اینترنت و استعداد برنامه ریزی اش موجب شد که او علی رغم فقدان مدرک تحصیلی به سرعت ترقی نماید.

۲۰۰۷ سنودن به شعبه سازمان «سیا» در ژنو فرستاده شد. از آنجائی که مسؤول امنیت شبکه شده بود به میزان وسیعی از اطلاعات طبقه بندی شده دسترسی داشت.

دسترسی به این اطلاعات سری و تجربیات او از سه سال کار حرفه ئی موجب شد که او بی پرده از خود بپرسد که آنچه در مقابل خویش می یافت قانونی است؟

به گفته او یک مورد برایش تعیین کننده بود: مأموران «سیا» کوشیده بودند برای دریافت اطلاعات بانکی سری یک سویسی کارمند بانک را به خدمت خویش در آورند. «سنودن» می گوید آنها موفق شدند که او را مست کرده و سپس به او گفته بودند پشت فرمان نشسته و به منزل خود رود. هنگامی که او به خاطر رانندگی در حال مستی دستگیر می شود، مأمور «سیا» کمک خویش را به او عرضه می کند. بدین صورت رابطه اعتماد بین آنها به وجود آمده و در نهایت وی به خدمت «سیا» در می آید.

«بسیاری از آنچه را من در ژنو مشاهده کردم علاقه من را به کار با آنها زدود، به این که دولت ما چگونه کار می کند و چه تأثیری بر تمامی جهان دارد». «سنودن» ادامه می دهد: «من دریافتم که بخشی از چیزی بودم که بسیار بیش از تأثیر مثبتی که داشت خسارت می رساند.

در زمان خدمت وی در ژنو برای اولین بار بدین فکر افتاد که اسرار دولتی را افشاء نماید. ابتداء به دو دلیل او اینکار را نکرد. نکته اول برای سنودن این بود که: «اغلب اسراری که سیا دارد مربوط به اشخاص می شود، یعنی نه به دستگاه ها و نه با نظام ها مربوط می شوند. به همین دلیل من احساس خوبی نداشتم که پرونده هائی را منتشر سازم که احتمال داشت به اشخاصی صدمه وارد نمایند.» دوم این که پس از انتخاب بارک اوباما به ریاست جمهوری در او امیدواری به اصلاحات به وجود آمد، به طوری که دیگر لازم نبود پرونده های سری را افشاء نماید.

سرخوردگی از اوباما

او «سیا» را در سال ۲۰۰۹ ترک نمود تا اولین شغل خویش را در یک شرکت خصوصی آغاز نماید و او به یکی از تأسیسات «ان. اس. ا.» در جاپان فرستاده شد. «سنودن» تأکید دارد که در آن زمان «ناظر بر این بوده است که چگونه اوباما درست همان روش هائی را که او تصور می کرد کنترل خواهد نمود، تقویت می کرد.» این موجب تأیید فکر اولیه او گشت.

آموزش وی از این تجربه این بود که «آدم نباید منتظر بماند که کار را دیگری انجام دهد. من در جست و جوی یک شخص رهبر بودم. اما به زودی تشخیص دادم که توانائی رهبری درست بدین ربط دارد که انسان عمل کند.» در طول سه سال بعد وی دریافت که اقدامات مراقبتی «ان. اس. ا.» تا چه میزان وسعت دارد. به همین جهت او مدعیست که «ان. اس. ا.» در صدد این است که هر گفت و گو و هر گونه رفتاری را در سراسر جهان کنترل نماید.» اما او بر این باور است که ارزش شبکه اینترنت و عرصه شخصی درست توسط همین کنترل دائم در معرض نابودی است. او می گوید «من قهرمان نیستم.» «زیرا آنچه را که من انجام می دهم، به خاطر خودم می کنم. من نمی خواهم در دنیائی زندگی کنم که در آن عرصه خصوصی وجود نداشته و لذا هیچ جائی برای مسافرت های اکتشافی ذهنی و پویائی نباشد.»

به گفته «سنودن» همین که برایش روشن شد که برای عقبگرد شبکه مراقبت این. اس. ا. به زودی دیگر فرصتی نخواهد بود، می بیند زمان تصمیم گیری فرا رسیده و کار این شبکه را باید به آگاهی همگان برساند. «آنچه آنها انجام می دهند به واقع تهدید دموکراسی به نابدی است.»

گذشته از میزان قوت باور وی بدین اقدام، این پرسش وجود دارد که: چرا او دست به این اقدام زده است؟ چرا «سنودن» آزادی و روند زندگی مرفه و برجسته خویش را رها نموده است؟ او در این باره می گوید: «چیزهای مهم تری از پول هست. اگر هدف من پول می بود، من این اسناد را به چند کشور می فروختم و خیلی خیلی هم ثروتمند می شدم.»

برای «سنودن» موضوع به اصول مربوط می شود: « دولت به خود اجازه کاری را داده است، که حق آن را ندارد. هیچ گونه کنترل عمومی برای آنها نیست. بدین نحو افرادی مانند من می توانند پا به عرصه هائی نهند که حق ورود به آنها را ندارند.»

بازتاب باور او به آزادی اینترنت را می توان از عکس هائی که بر لب تاپ خویش چسبانده است مشاهده نمود. بر روی یکی از آنها دیده می شود «من در خدمت حقوق آنلاین هستم: Electronic Frontier Foundation». لب

تاپ دیگر وی مربوط به یک سازمان آنلاین است که قول می هد ناشناس بمانند: Tor Projekt «سنودن» گوید: «من به دقت یک اسناد افشاءگری را بررسی نموده ام تا مطمئن گردم که انتشار آنها به سود همگان است.» «اسناد بسیاری هست که با اطمینان موجب تحرکات بسیاری می توانستند بشوند. اما خسارت زدن به اشخاص هدف من نیست. هدف ایجاد شفافیت است.»

در رابطه با آینده اش حرف او قطعی نیست. او امیدوار است که تأثیر عمومی افشاءهای وی موجب امنیت نسبی برای او گردند، به طوری که «برای آنها سخت باشد، دستان خویش را آلوده سازند». با اطمینان می توان گفت هر چه باشد او تا کنون مسیر تاریخ را رقم زده است. «این کار ارزشش را داشت و من پشیمان نیستم.»

منبع برگردان: تلاکسکالا – ۳۰ جون ۲۰۱۳